

PROCEDURA ORGANIZOWANIA POMOCY PSYCHOLOGICZNO – PEDAGOGICZNEJ W SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 61 W POZNANIU

PODSTAWA PRAWNA:

Rozporządzenie MEN z dnia z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych szkołach i placówkach (Dz.U. 2017 poz. 59 i 949)

Rozporządzenie MEN z dnia z dnia 28 sierpnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych szkołach i placówkach (Dz.U. 2017 poz. 1643)

Rozporządzenie MEN z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym

I

1. W szkole organizuje się i udziela pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom, rodzicom oraz nauczycielom.
2. Pomoc udzielana uczniowi polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu jego indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz diagnozowaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w szkole w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły.
Potrzeba objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną wynika w szczególności z:
 - a. niepełnosprawności;
 - b. niedostosowania społecznego;
 - c. zagrożenia niedostosowaniem społecznym;
 - d. zaburzeń zachowania lub emocji;
 - e. ze szczególnych uzdolnień;
 - f. ze specyficznych trudności w uczeniu się;
 - g. z deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych;
 - h. z choroby przewlekłej;
 - i. z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych;
 - j. z niepowodzeń edukacyjnych;
 - k. z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi;
 - l. z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.
3. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest świadczona dobrowolnie i nieodpłatnie uczniom, rodzicom i nauczycielom.
4. Pomoc psychologiczno-pedagogiczną organizuje dyrektor.

5. Pomocy udzielają nauczyciele, wychowawcy, specjaliści (pedagog, psycholog, logopeda, terapeuta pedagogiczny, doradca zawodowy).
6. Pomoc powyższa jest prowadzona we współpracy z:
 - a. rodzicami uczniów,
 - b. poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, specjalistycznymi,
 - c. podmiotami działającymi na rzecz dzieci, młodzieży i rodziny,
 - d. placówkami doskonalenia nauczycieli,
 - e. innymi szkołami.
7. Pomoc udzielana jest i z inicjatywy:
 - a. ucznia,
 - b. rodziców,
 - c. nauczyciela, wychowawcy lub specjalisty, dyrektora szkoły,
 - d. poradni psychologiczno-pedagogicznej, specjalistycznej,
 - e. pracownika socjalnego, asystenta rodziny, kuratora sądowego.
 - f. organizacji pozarządowej lub innych instytucji działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.
8. W szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana może być w formie:
 - a. zajęć rozwijających uzdolnienia,
 - b. zajęć dydaktyczno-wyrównawczych,
 - c. zajęć rozwijających umiejętności uczenia się,
 - d. zajęć specjalistycznych:
 - korekcyjno-kompensacyjnych,
 - logopedycznych,
 - rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne,
 - innych o charakterze terapeutycznym,
 - e. porad i konsultacji dla uczniów,
 - f. zindywidualizowanej ścieżki kształcenia,
 - g. porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń - dla nauczycieli i rodziców.
9. Dla uczniów, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły organizuje się indywidualne nauczanie na podstawie orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania. Organizowane jest zgodnie z zaleceniami, na czas określony w orzeczeniu, w sposób umożliwiający uczestniczenie dziecka w życiu szkoły i udział w zajęciach rozwijających uzdolnienia i zainteresowania.
10. Organizacja pomocy psychologiczno-pedagogicznej uruchamiana jest po stwierdzeniu u ucznia specjalnych potrzeb lub z początkiem roku szkolnego.
11. Dyrektor powołuje koordynatorów udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Powierza im obowiązki i działania związane z organizacją pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
12. Koordynatorzy współpracują z wychowawcami, nauczycielami, specjalistami, innymi instytucjami oraz rodzicami uczniów objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną.
13. Udział ucznia w zajęciach wymaga zgody rodzica, który informowany jest o formie i wymiarze udzielanej pomocy.
14. Wychowawca zamieszcza informacje na temat ustalonych form pomocy w tabeli zbiorczej.
15. Ogólny rejestr szkolny zajęć psychologiczno – pedagogicznych sporządzają koordynatorzy i czuwają nad stałą aktualizacją wiedzy o uczniach wymagających pomocy.

16. Nauczyciele i specjaliści w szkole rozpoznają indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne uczniów, ich zainteresowania i uzdolnienia.
17. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne i możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno – pedagogiczną nauczyciel, wychowawca lub specjalista udzielają tej pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym koordynatora i wychowawcę.
18. Wychowawca i koordynator pomocy informuje innych nauczycieli lub specjalistów o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno – pedagogiczną, jeżeli stwierdzi taką potrzebę.
19. W przypadku stwierdzenia przez wychowawcę i koordynatora pomocy, że konieczne jest objęcie ucznia którąś z form pomocy, nauczyciele planują jej udzielanie, ustalając formy, okres udzielania pomocy i wymiar godzin.
20. Korzystanie z poszczególnych form pomocy trwa do czasu zlikwidowania opóźnień w osiągnięciu podstawy programowej, złagodzenia lub wyeliminowania zaburzeń decydujących o udzielaniu pomocy psychologiczno – pedagogicznej.
21. Liczba uczestników poszczególnych zajęć:
 - a. zajęcia rozwijające uzdolnienia – do 8 uczniów,
 - b. zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze – do 8 uczniów,
 - c. zajęcia specjalistyczne:
 - korekcyjno-kompensacyjne – do 5 uczniów,
 - logopedyczne – do 4 uczniów,
 - rozwijających kompetencje emocjonalno-społeczne – do 10 uczniów,
22. Czas trwania zajęć dydaktyczno-wyrównawczych, zajęć rozwijających uzdolnienia i zajęć specjalistycznych wynosi 45 min.

II

Postępowanie w przypadku stwierdzenia konieczności objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną.

1. Pomoc udzielana jest na podstawie:
 - a. opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej,
 - b. orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, o potrzebie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego lub nauczania indywidualnego,
 - c. informacji przekazanych przez nauczyciela, wychowawcę, specjalistę lub rodzica o potrzebie objęcia ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną;
2. Nauczyciel, wychowawca, specjalista informuje o tym fakcie dyrektora szkoły, koordynatora.
3. Wychowawca, w porozumieniu z dyrektorem, specjalistami, nauczycielami ustala plan zajęć wspierających dla ucznia.
4. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, wychowawca informuje pisemnie rodziców ucznia na pierwszym w roku szkolnym zebraniu z rodzicami.
5. Dla ucznia objętego pomocą psychologiczno-pedagogiczną właściwy koordynator pomocy psychologiczno - pedagogicznej prowadzi teczkę, w której znajdują się wszystkie dokumenty związane z udzielanym uczniowi w szkole wsparciem. Są to

zarówno opinie oraz orzeczenia, które wpływają do szkoły, jak i zgody rodziców, notatki z prowadzonych rozmów.

6. Zaprzeszanie organizacji indywidualnego nauczania odbywa się na wniosek rodzica, na podstawie zaświadczenia lekarskiego, z którego wynika, że stan zdrowia dziecka umożliwia uczęszczanie do szkoły.
7. Nauczyciele, wychowawcy i specjaliści prowadzą standardową dokumentację zajęć – dziennik.
8. W celu sprawnej wymiany informacji i podniesienia skuteczności udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej nauczyciele i specjaliści spotykają się 3 razy w roku szkolnym:
 - we wrześniu (w celu zaplanowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w odniesieniu do potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów),
 - pod koniec I półrocza (w celu omówienia skuteczności udzielanych form pomocy i zaktualizowania informacji o uczniach)
 - pod koniec II półrocza (w celu omówienia skuteczności udzielanych form pomocy, zaktualizowania informacji o uczniach i zaplanowania form pomocy na nowy rok szkolny).
9. Informacje o postępach ucznia po I i II półroczu ujęte są w sporządzonej przez wychowawcę tabeli zbiorczej.

III

Organizacja warunków kształcenia, wychowania i opieki dla uczniów posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego.

1. Dla uczniów

1) niepełnosprawnych: niesłyszących, słabosłyszących, niewidomych, słabowidzących, z niepełnosprawnością ruchową, w tym z afazją, z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, umiarkowanym lub znacznym, z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera, i z niepełnosprawnościami sprzężonymi,

2) niedostosowanych społecznie

3) zagrożonych niedostosowaniem społecznym posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego w szkole organizuje się naukę w integracji z uczniami pełnosprawnymi.

2. Szkoła zapewnia:

1) realizację zaleceń zawartych w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego;

2) warunki do nauki, sprzęt specjalistyczny i środki dydaktyczne, odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne uczniów;

3) zajęcia specjalistyczne

4) inne zajęcia odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne uczniów, w szczególności zajęcia rewalidacyjne, resocjalizacyjne i socjoterapeutyczne;

5) integrację uczniów ze środowiskiem rówieśniczym, w tym z uczniami pełnosprawnymi;

6) przygotowanie uczniów do samodzielności w życiu dorosłym.

3. Zespół złożony z nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem opracowuje indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny, który określa:

1) zakres i sposób dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia, w szczególności przez zastosowanie odpowiednich metod i form pracy z uczniem;

2) zintegrowane działania nauczycieli i specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem (w przypadku ucznia niepełnosprawnego – działania o charakterze rewalidacyjnym, ucznia niedostosowanego społecznie – działania o charakterze resocjalizacyjnym, ucznia zagrożonego niedostosowaniem społecznym – działania o charakterze socjoterapeutycznym);

3) formy i okres udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane;

4) działania wspierające rodziców ucznia;

5) zakres współdziałania z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, w tym poradniami specjalistycznymi, placówkami doskonalenia nauczycieli, organizacjami pozarządowymi, innymi instytucjami oraz podmiotami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży;

6) zajęcia rewalidacyjne, resocjalizacyjne i socjoterapeutyczne oraz inne zajęcia odpowiednie ze względu na indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne ucznia;

7) w przypadku ucznia klasy VII i VIII szkoły podstawowej – zajęcia z zakresu doradztwa zawodowego;

b) zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu realizowane w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej;

8) w przypadku uczniów niepełnosprawnych – w zależności od potrzeb – rodzaj i sposób dostosowania warunków organizacji kształcenia do rodzaju niepełnosprawności ucznia, w tym w zakresie wykorzystywania technologii wspomagających to kształcenie;

9) zajęcia edukacyjne, które są realizowane indywidualnie z uczniem lub w grupie liczącej do 5 uczniów.

4. Zespół opracowuje program po dokonaniu wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia, uwzględniając:

- diagnozę i wnioski sformułowane na jej podstawie

- zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego, we współpracy, w zależności od potrzeb, z poradnią psychologiczno-pedagogiczną, w tym poradnią specjalistyczną.

5. Program opracowuje się na okres, na jaki zostało wydane orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, nie dłuższy jednak niż etap edukacyjny. Program opracowuje się w terminie:

1) do dnia 30 września roku szkolnego, w którym uczeń rozpoczyna naukę

2) 30 dni od dnia złożenia w szkole podstawowej

6. Pracę zespołu koordynuje wychowawca albo nauczyciel lub specjalista, prowadzący zajęcia z uczniem, wyznaczony przez dyrektora szkoły.

7. Spotkania zespołu odbywają się w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku szkolnym.

8. W spotkaniach zespołu mogą także uczestniczyć:

1) na wniosek dyrektora szkoły przedstawiciel poradni psychologiczno-pedagogicznej, w tym poradni specjalistycznej;

2) na wniosek lub za zgodą rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia – inne osoby, w szczególności lekarz, psycholog, pedagog, logopeda lub inny specjalista.

9. Zespół, co najmniej dwa razy w roku szkolnym, dokonuje okresowej wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia, uwzględniając ocenę efektywności programu i dokonuje ewentualnej modyfikacji programu.

10. Wielospecjalistyczne oceny poziomu funkcjonowania ucznia uwzględniają:

1) indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne, mocne strony, predyspozycje, zainteresowania i uzdolnienia ucznia;

2) zakres i charakter wsparcia ze strony nauczycieli, specjalistów, asystentów;

3) przyczyny niepowodzeń edukacyjnych lub trudności w funkcjonowaniu ucznia, w tym bariery i ograniczenia utrudniające funkcjonowanie i uczestnictwo ucznia w życiu szkolnym, napotykanne trudności w zakresie włączenia ucznia w zajęcia realizowane wspólnie z oddziałem szkolnym

11. Rodzice ucznia uczeń mają prawo uczestniczyć w spotkaniach zespołu, a także w opracowaniu i modyfikacji programu oraz dokonywaniu wielospecjalistycznych ocen. Dyrektor szkoły zawiadamia pisemnie rodziców ucznia o terminie każdego spotkania zespołu i możliwości uczestniczenia w tym spotkaniu.

12. Rodzice ucznia albo otrzymują kopię:

1) wielospecjalistycznych ocen

2) programu.

13. Osoby biorące udział w spotkaniu zespołu są obowiązane do nieujawniania spraw poruszanych na spotkaniu, które mogą naruszać dobra osobiste ucznia, jego rodziców, nauczycieli, specjalistów prowadzących zajęcia z uczniem, a także innych osób uczestniczących w spotkaniu zespołu.